

Teplý jako prase

Autor: Qark

Datum: 29. 05. 2005 20:25

URL: <http://www.qark.net/clanek/teply-jako-prase>

Přijel jsem z obchodu a začal vybalovat, co jsem nakoupil. Samozřejmě, jak jinak, první vytahuji pivo a hrnu se s ním k mrazáku. Zbytek tašky mě už tak nezajímá, to počká.

Přítelkyně mě při tom sleduje a má ve tváři stejný výraz, jako když se lidi dívají na zvířata v ZOO. Spiklenecky na ni mrkám, přitom otevírám mrazák a ...

... a ten je plný. Zmrazené rohlíky, chleba, zelenina, pizza a jedna obrovská dvoulitrová láhev s kolou - nezmrzená. Chvilku tu láhev hypnotizuji očima, ale ona ne a ne uhnout. Není totiž kam.

Na to se musí psychologicky, říkám si. Otáčím se na přítelkyni a povídám: „Miláčku, máš v mrazáku zmrzlé pití.“ Ona však klidně odvětí: „Není zmrzlé, teď jsem si ho tam dala.“

Tak to neprošlo. Přemýšlím, jak se zbavit hloupé koly a nahradit ji skvělým pivem. A taky, jak to udělat v klidu. A v klidu znamená bez řečí.

S nevinným výrazem vytahuji dvoulitrovku z mrazáku, fikaně na její místo vkládám pivo, ale když se snažím zavřít mrazák, zastaví mě ruka. Její ruka, která se z ničeho nic objevila na mé. Sklouznu pohledem na tu ruku a očima postupuji víš, dokud se nesetkají s jejími rty. Rty se na mě usmějí a medovým hláskem pronesou „Nech mi to pití v mrazáku, miláčku. Prosím. Chladím si ho tam, je děsné vedro.“

Tak to taky neprošlo. Já se ale nevzdávám a zkouším smlouvat. Smlouvám každou vteřinu navíc pro mé pivo, které se během diskuse bude stále chladit.

„Broučku, vždyť tu kolu máš úplně ledovou. Sáhni si.“ Beru kolu demonstrativně do ruky a hned cítím, že jsem přestřelil. Láhev není ani zdaleka studená, při troše optimismu by se dalo maximálně říct, že je vlažná.

Sakra přece to nevzdám. Musím vybalit přesvědčivé argumenty, to jistě zabere.

„Neměla bys pít studené pití, bude ti vedro.“, zkouším to na ni. „Proč vedro? Krásně to osvěží.“, nenechá se zviklat ona. Nadechnu se a začínám ze sebe sypat argumenty. „No protože v puse je takové teplotní čidlo, víš? A když piješ studené pití...“, zvedám kolu do výšky, „...tak si tělo řekne, že je zima a začneš se potit. Něco takového tě rozhodně neosvěží. Naopak.“

Nastává pár vteřin ticha. Pár bonusových vteřin, pro mé pivo.

Chvilku se zasním a živě si představuji, jak se moje dvanáctka Budvárek parádě chladí v mrazivých -18°C. A sen pokračuje. Zdá se mi jak sedím u stolu a moje nahá přítelkyně mi podává otvírák. Otevírám vychlazené pivo a piju ho přímo z lahve. Přítelkyně mě přitom něžně hladí po vlasech a

těší ji, že mi tak chutná... a já jsem šťastný.

„Teplá kole je hnusná.“, přerušuje přítelkyně moji fantazii a vrací mě do reality. „Ale vždyť není teplá!“, namítám. Svižně otevírám kolu a ukázkově ji polykám. Sakra, je teplá jako prase.

„Hmm, je báječná.“, rychle zalžu, a potom dodávám, „Víc bych ji už nechladil. Mohlo by tě bolet v krku.“ Nahybám se abych ji políbil na tvář. Ona však před polibkem lehce uhýbá, bere mi kolu z ruky a se slovy „Je teplá jako prase.“, ji v mrazáku mění za mé pivo. Asi mi čte myšlenky.

„Co blázníš?“, snažím se ji zastavit, „nech mi ho tam vychladit.“ „A proč? Vždyť ti pak bude vedro, broučku.“, pronáší s úsměvem přítelkyně, „Navíc ho máš už studené, podívej.“ Přikládá si pivo na hrud' a já vidím, jak se jí pod tričkem začínají rýsovat bradavky. „Dobře.“, rezignuji. Otevírám pivo a upíjím. Sakra, je teplý jako prase.